

Shadow Dancers

Η εικαστικός και μουσειοπαιδαγωγός Ειρήνη Ράπτη, παρουσιάζει την πιο πρόσφατη δουλειά της «Shadow Dancers», με επίκεντρο τον χορό μέσα από την κίνηση της ανθρώπινης φιγούρας. Στα έργα της πρωταγωνιστικό ρόλο παίζουν τα σώματα των μορφών, τα οποία, είτε παραπέμπουν σε φιγούρες αγγείων, είτε στον «Χορό» του Matisse, δίνονται πάντοτε σχηματικά, σχεδόν αφαιρετικά, μοιάζοντας με σκιές της πραγματικής τους εικόνας. Το αίσθημα αυτό ενισχύεται και από την περιορισμένη χρωματική παλέτα που χρησιμοποιείται, με την ασπρόμαυρη απεικόνιση να αποτελεί συνήθη πρακτική. Ο περιβάλλον χώρος παραμένει λιτός, ενώ η έμφαση δίνεται στις ίδιες τις φιγούρες και την κινησιολογία τους, μέσα από λίγες γραμμές και έντονα κοντράστ.

Σε αντίθεση με την αφαιρετική προσέγγιση σε ό,τι αφορά στο περιεχόμενο, η εμφανής χειρονομία της εικαστικού δηλώνει μια εξπρεσιονιστική διάθεση, η οποία προσδίδει μια εσωτερική ένταση στο τελικό αποτέλεσμα. Στα έργα που κυριαρχεί η παρουσία του χρώματος, επιδιώκεται μια προσέγγιση του πνευματικού κόσμου, ενώ εκεί όπου επικρατεί το μαύρο χρώμα, οι αναζητήσεις φαίνεται να περνάνε στη σφαίρα του φαντασιακού. Έναν επιπλέον ονειρικό τόνο προσθέτει στο σύνολο η αναγλυφικότητα της επιφάνειας των έργων, η οποία οφείλεται στον πειραματισμό με διάφορα υλικά, όπως το σφυρίδι, δημιουργώντας νέες διακριτές υφές και μοτίβα. Η παράσταση της οποίας γίνεται μάρτυρας ο θεατής μοιάζει τελικά με μια ψευδαίσθηση ή μια αντανάκλαση, με τις σκιές των σωμάτων να αποτελούν τη μόνη απόδειξη της ύπαρξής της.

Shadow Dancers

Visual artist and museum educator Irene Rapti, is presenting her latest project entitled “Shadow Dancers”, with a focus on dancing through the movement of the human figure. In her works, the protagonists are the very bodies of the figures, which, whether they referring to figures from ancient Greek vases or to Matisse's "Dance", are always given schematically, almost abstractly, resembling shadows of their real image. This feeling is enhanced by the limited color palette used, with black and white depiction being the common practice. The background remains simple, while the emphasis is given to the figures themselves and their kinesiology, through a few clear lines and strong contrasts.

In contrast to the abstract approach regarding the content, the obvious gesture of the artist indicates an expressionistic mood, which gives an inner intensity to the final outcome. In the works where the presence of color is predominant, an approach to the spiritual world is sought, while where black predominates the canvas, the quest seems to enter into the realm of imagination. An additional dreamy tone is added to the ensemble, by the tactility of the surface of the artworks, which is due to the experimentation with various materials, such as emery, thus creating new distinct textures and patterns. The show that the viewer witnesses, ultimately looks like an illusion or a reflection, with the shadows of the bodies being the only proof of its existence.